

Izhaja vsaki dan: 100

Tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri ob ponedeljkih ob 9. uri sijutra.
Posamezne stevilke se prodajojo po 3 novč. (6 stotin) v mnogih tovarnah v Trstu in okolici. Ljubljani, Gorica, Celje, Kranj, Maribor, Celovec, Idrija, St. Petra, Škofja Loka, Nabrežini, Novemšteu itd.

Oglaše in naročne strejems uprava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 7. zvečer. — Cene oglašom 16 st. na vrsto petit; poslanico, osnitrice, javne načrte in domači oglaši po pogodbi.

TELEFON štev. 1157.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je mod!

Naš „pomorski emporij“.

Pod tem naslovom priobčuje neki praktik v tedniku »Der Weg« daljši članek iz katerega poenamjemo teleso glavne misli:

V zadnji čas je Trst zopet enkrat objekt ministerjalnih izjav, enket, notic v časnikih iz kratka: »vprašanje, ki je treba resiti. Na telesu avstrijskega trgovinskega pristavnika je opažati neke patologične pojave, ki gledajo na njem kakor rak.

Zelo simptomatično je, da je to pristavnišče že celo dobro enega človeškega življenja odvisno od dveh, v notranjem gailih obratnih institutov: od južne železnice in od avstrijskega Lloyda. Finančne teh dveh institutov so vedno razdejane in omahujoče, z bogatimi niso bile nikdar rabne za concepcijo, kamo li izvedenje kakega trgovskega programa.

Ottori se sicer skoraj druga železniška zvezza. Ali kakor se že kažejo na tem delu računske pogreške v tehničnem pogledu, je uverjen avtor, da se tudi na komercijski strani izjavove računai. Zato prerokuje avtor, da se bo »otvoritev nove železniške zvezze vrnila brez hrupa in brez slavia.«

Dekrepitni Lloyd podlaja dejstev dovolj, ki silijo, da se govori o njih. Od 72 ladij, ki sestavljajo »flot« Lloydo, jih je najmanj 40, le za silo, s slabo konstrukcijo, s temščo usposobljenostjo. Kakih 20 jih je srednje vrste in le ostale je močno računati približno med moderne ladije. Zdrava paroplovna družba pa mora dan danas leta za letom izločati svoje stare služe – ladije. Lloyd pa nima niti noviča za najpotrebe adaptacije na starih ladijah (ako ne računamo kranja kotov), kamo li da bi imel sredstva za nove ladje?!! Tipi, ki že od predvodnih členov niso bližji na višini, pomagajo sedaj služiti vsekdajni kruh, to je: opravljajo službo v Levante. Ladje, ki vozijo v Indijo in v vzhodno Azijo, ki naj torej skrbijo za eksport, so nesposobne za konkurenco radi nedostatnosti svoje brzine. Potem prevažanje pasażirjev v Aleksandrijo na »brzih parnikih z 19 miljami na uro... ti so najmoderneji. In ponos naše flote, parniki v vzhodno Afriko, imajo skrbno prikrit deficit. Nek denarja ni tu, niti krediti, niti več, kar bi se moglo zastaviti – to je Lloyd v sedanji njega veličini.

Novi mož, Albert Frankfurter kaže začetke pri Lloydu doslej izključene energije. V Trstu je poznana kriata bussa, ki označuje duševno razpoloženje prebivalcev tega trgovinskega emporija. Ta beseda se glasi: »son si bazilla!« S časenjem in energijo si pa človek ubija glavo. I krepnesnjem pa se dži telo in dušo skupaj, tako v Trstu, tako v Avstriji povzeti. Po tem pa sta tudi telo in duša!

Kdor je imel kdaj prilike prihajati v dotiku s podrobno službo Lloyd – z izkr-

cavanjem, ukreavanjem, rečavanjem reklamacij – ta mora kar obupavati na vsaki reformi: tako neopisano pokvarjeno zanemerno se kaže ta »družba«.

Če pa pomislimo, koliko institucij in ekistence je odvisnih od Lloyda v Trstu, sklepamo lahko po tem, kakov duh veje v našem pomorskem emporiju.

Avtor očita Lloyd, da je vedno kakor tič naj skrival svojo glavo v pesek pred novimi stremljenji tržaškega prometa. Tako je dopuščal, da so družbe – posebno »Autro Americana Linie«, – lepo vzrele, da nosijo lepe dividende, da so svoje ladije lepo amortizirale in da vsako leto gradijo nove. To pa prihaja od tadi, ker te družbe volijo trgovci brez velikega, neokretnega uradniškega aparata.

Vrh vse te bede je pršla v početju žalostna vest, da hoče Italija iz Benetkov – kakor iz Luke matice – votiti z najmoderneje opremljenimi novimi parniki po vseh Lloydovih črtah Levante. Valed tega v Trstu strah in groza! Tu treba »skušati« – so govorili – da se nastopi proti italijanski konkurenči. Lloyd kaker bojna družba – to je bil v resnicu izborni doviš! Flota Rotodestvenskega v bitki pri Tunišu! Ali zduši še ni bilo konec: prišla je nova konkurenca, na najbolj občutni črti Lloyda – v Aleksandrijo. Nemška državna pošta se je naveličala biti odvisna od 19-niljnih brzih parnikov in je sklenila pakt z romunskimi ladijami, ki bi mogle veliko hitreje in ceneje, nego Lloyd, oskrbljati prevažanje pošte in pasažirjev via Konstanca-Carigrad. Kajti vozne cene, to je jelen, kjer stoji visoko pri Lloydu.

Se je li kdaj videlo v Trstu kak argežki ali nemški parnik, ki je na potu preko oceana v vzhodno Azijo ali Avstralijo?

Skoda se jim rdi za čas, ki ga zahtevajo tržaške pristanske institucije po geslu: non si basilla! Ako ima takov parnik voziti blago iz Trsta ali za Trst, prekladajo je v Adenu, Suecu, Gibraltaru.... Tržaške transportne firme bi mogle zspeti o tem marsikako žalostno pesem.

Odkar je v Trstu preminola tvrdka »Morpurgo & Parente« ni je tu nobene trgovske hiše večega kalibra, kakor so n. pr. v Hamburgu in v holandskih pristaniščih. Tu je sicer več dobrih »hiš« z južnim sadjem, kavo, oljem, ali vse skupaj ne pomenuje še »emporija«. Ali temu se ni čuditi, skozi nima tu vesela do dela noben podjeten trgovec z velikimi concepcijami. Kdo bi rizikal svoje milijone in bi bil odvisen od nemarnosti v c. k. javnih skladovih in od vekselj cesarskih parnikov?! Pač pa so takse za manipulirarje, tehtanje itd. v Trstu izletno večje, nego v drugih pristaniščih, celnarsko postopanje je uprav »avstrijsko«

sedaj upogniti, spremeniti ali prekrstiti na drugo vero. Vrh tega ti pravim, da mi je zai za te, prior Ivan.

— Žal? A zakaj?

— Ti si človek, junak brez para, trd hrast, verastil iz zemelje hrvatske. Ali od tvojega steba in ploda, in od tvojega junastva ni koristi za dom.

— Anzo!

— N, prior! Ti nosiš svojo junaško sabijo po svetu za tega in onega, junakujes divao ali ne priborsava ničesar za svojo mater, za rojino ti zemljo.

— Varaš se kniz, je zaklical Paležnik užaljeno Tvrdko je našega plemena sin, duša mu je čista kakor čista voda. On ne bo gospod naše pravice, ker nimam rezloga za to, da bi nas tlačil. Njemu na strani stope vojvode, prijatelji naši, pred vsemi dčari junak Hrvoja, pobratim od nedavno kanon Ivanjiš in meni. Slavonei so nam naklonjali med njimi posebno Lacković a z nami je tudi ljudi, boril se trpel in razmišljal, pa se je dosti Madjarov, n. pr. Konog, Luženac in moja duša preveč okrutila, da bi se mogla drugi. Vsi ti ljudje občutijo krivico Ščema-

Naročna znada za vse leta 24 K. pol leta 12 K. 3 meseca 6 K. — Naročne brez dopisane naročnine se uprava ne oziroma. Vsi dopisi naj se pošljajo na uredništvo lista. Nepravilna pisma se ne sprejemajo in rekopisi se ne vračajo. Naročnina, oglase in reklamacije je pošljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik konzorcij lista »Edinost«. — Nacionalna tiskarna konzorcija lista »Edinost« v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18. Poštno-hranilnični račun št. 841.652.

in zahteva neizmerno drugega časa za vsako balo.

V Trstu se tolazijo s tem, da je južnih pristaniščih Srednje-zemeljske morje še slabše urejeno. Ta zavest zadošča mogočnim državnim oblastim in slavnemu mestu tržaškemu. Kako pa gre pri tem posrednji kupci in eksport, ki se ima rešiti?

Na socialnem polju ni slika nič bolj razveseljiva. Po univerzi kriče ti – kulturni! »Trieste o nulla« – jako ceneno geslo. Džava naj zopit pesje globoko v žep, da si bo sama sebi vzgajala – sovražnike. Po univerzi kriče – ali stanovanja, dostenja človeka, ta so menda nepotrebnih. V Trstu z 200.000 prebivalci, je stanovanji, ki bi bodila v oči in v nos celo v glavnem mestu Koreje, države umaranosti. Razen morskih kopelj (za poletne mesence), je ni porabne kopelj v vašem mestu. Ali vsečilišč je nujno potrebno.

Avtor zaključuje: Vse stavlja svoje nade v novo luko. Ta prinese ropet blagovljev... La škoda, da se je tu urinila mala računska pogreška. Kje drugje gradijo namreč pristanišča še le potem, ko obstoji potreba, ako trgovina sili v to. V Trstu so zgradili novo luko za vašnjo trgovino, ki naj se s pomočjo c. k. trgovinske politike še razvije iz sedanjih začetkov... še doživimo to!?

Krisa na Ogrskem.

Ministerskemu predsedniku Fejervaryju se bo menda tako godilo, kakor njegovemu predniku grofu Tiszi. Navada sa ministri krčevito držijo svojega ministerskega portfelja in fotelja. In še v zadnji hip, ko je jasno, da je njihov padec neizogiven, skušajo z vsemi naporji, da bi se vendar le vzdržali.

Drugač je bilo z grofom Tisom, prednikom barona Fejervaryja. Čim je videl, da je njegova politika doživel polom in da se je obrnil proti njemu vihar javne nevolje, je podal demisijo in je v resnicu želel, da bi bil čim prej rešen greakega ministrovanja in s tem združenih srditih napadov. Demisija njegova je bila sicer uspešna, sli kroja mu je založile, naj dalje provizorično vodi posle, dokler se ne omogoči sestava nove konstitucionalne vlade. Ali do te sestave le ni moglo priti, marveč se je boj med krono in koalicijo postreval bolj in bolj. Tako je bil grof Tisza, ki bi se bil toliko rad iznenabil vladnega bremena ob takih hudičih okolnostih, v pravem pomenu besede priklenjal na ministarski fotelj, moral je ostati minister proti svoji volji.

Podobno se utegne zgoditi tudi baronu Fejervaryju. Tudi ta je, kakor znano podal kralju svojo demisijo, ki pa ni bila uspešna. Uračni ogrski list je priobčil zamreč cesarjevo ročno pismo, v katerem pravi vladar, da ob sedanjih političnih odnoscijih ne more usprejeti ponovno podane demisije.

nove vlade, moč in modrost Tvrdko, vse so na naši strani, a prihodnje spomladi bodo kazali svetu čudež, pokažejo, da so moje besede resitne. Aužo! Aužo! Zakaj nisisti, zakaj nočeš biti v našem kolu, ti bi bil biser v kroni naše zvezze.

— Ker jaz mislim in razmišjam, vi pa samo čutstvujete in sanjete. V krvavi borbi so osvili tvoji lige, otopili tvoj britki meč, ali ti Ivan nis je miroval ni za hip, niti vatakev meč ni za trenotek v nožico, da bi mimo in bladro razmišljaj o bodočnosti nesrečnega doma, ki je tvojemu sreči toliko mil, kolikor je drag mojemu. Najprej ste se zaupavali vlaškemu otroku. Oz naši bi nosili krono. Kaka korist od tega za našo zemljo? Misliš, da ne bi se Neapejija pritisnila tuja roka v kraljevinu ter zahtevala silovito gospodstvo in plena? In slednje, kakov sad ste imeli od vseh svojih muk? Premodrišček Pavel je hodil večkrat v Neapelj in enkrat tisto da ga ni požrla morje. A ta vlaški otrok nam ni pokazal niti svojega golobradega obraza.

Naročna znada

za vse leta 24 K. pol leta 12 K. 3 meseca 6 K. — Naročne brez dopisane naročnine se uprava ne oziroma. Vsi dopisi naj se pošljajo na uredništvo lista. Nepravilna pisma se ne sprejemajo in rekopisi se ne vračajo. Naročnina, oglase in reklamacije je pošljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik konzorcij lista »Edinost«. — Nacionalna tiskarna konzorcija lista »Edinost« v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.

Poštno-hranilnični račun št. 841.652.

Dogodki v Rusiji.

Poročila russkih listov o revoluciji v Livoniji in Kurlandiji.

Iz russkih listov je posneti nastopne podrobnosti o najnovejih dogodkih v okrožju Riga in o krvavem boju pri Lsnevardenu: Od 15. t. m. sem je zelo napredovalo revolucionarno gibanje v Livoniji, ter se je razširilo tudi na okrožja Dorpat, Felin in Perko. Izlasti veliki so nemiri v južnem delu riške gubernije. V okolici Gegevolda so na daleč okoli opustošena vse posestva, dvoreci pa pogoreli. Posestniki so povedi zbežali, zapuščena posestva so vzeli v oskrb blapci; isti vodijo gospodarstvo, ekrb za živilo ter razpolagajo z dohodki. Skoraj povsodi je uvedena nova avtonomska oblastnina, ki iztrjuje tudi občinske doklade; od kupljanja, vplačevanja zakupin in davkov za blagajno deželnih stanov so ustavljeni. Rešeni begunci pripovedujejo, da je na posestvu Taurup z dvorcem vred bilo sežano tudi truplo ubitega posestnika Transeja. V upenjene gradovih je bilo uničenih tudi mnogo zgodovinskih in rodbinskih dragocenosti. Dne 11. t. m. je pri posestvu Lsnevardenu pršlo do boja med oddelkom dragonov, ki so spremljali večjo karavano ubeglih posestnikov, in med ustaši. Po dolgotrajnem streljanju, tekom katerega je bilo na obeh straneh več mrtvih in ranjenih, so bili ubegli posestniki primorani, da so se umaknili močnejemu številu ustašev. Zapri so se v bližnji grad Lsnevarden, ter so tam razvesili belo zastavo, ko so videli, da je število oblegovalcev naraščalo. Ujeti posestniki so bili takoj razročeni in odvedeni v zapor. Maočica je ujetnikom zajamčila življenje in svobodo le za slušaj, ako livonsko pleme izpolni zahteve Letov. Dne 15. t. m. je letiški plemski konvent sprevzel petnico od vseh v ujetništvu nahajajočih se posestnikov, v kateri prosijo konvent, naj deluje nato, da se v Livoniji in Kurlandiji odpravi vojno stanje ter da se čete umaknemo iz dežele, da se odpovedo vsem plemskim privilegijem in predpravicam v deželi ter da pravčno razdelo davke.

Slovenska zveza.

Kakor javljajo iz Petrograda, si takoj snuje velika slovenska zveza, katera središče naj bi se nahajalo v Petrogradi. Ta

— Pogrešili smo, Anzo, pogrešili, ali sedaj smo se popravili. Tvrdko želimo, Tvrdko!

— Vseeno! je reklo knez. Spoštujem in slavim Tvrdko, ali on je našen mogočnik. Vsakim hipom mu rastajo peroti bolj in bolj, pa naj jo on vladar našega jesika. Ali ni, njemu je do njegove moči, mu ni do naše pravice. Opa nas pokrije s svojimi perotmi, pa poleti dalje. Misliš li, da ga ne poznam, Ivane? Poznam ga bolje, nego tebe. Pak ne verujem, da so bosanskemu kralju toli svobodne roke. Turčio se primika, prior, čuješ i, Turk sedi že sedaj Tvrdku za vratom.

— Ali Tvrdko ga odbije.

— Ha, ha! Zoper sanjarš. Boren vladar krpice, zemlje, misli da celo burjo in hudo uro od vztoka ulevi v svojo kapo? Vojvode? Vojvode slušajo svojega gospodarja, iščejo o tem svojo korist, a posebno Hrvoja. Junak je res, ali vsskako misli tudi na-se. In po čem veš, da je Šmanova vlada tako silo slabia? Res ne pošilja vojske

zveza bi združevala vse slovanska društva na svetu ter bi imela namen urešniti zvezo vseh slovanskih držav. Uredništvo lista »Rus« je prevzelo predpriprave za ostanjanje zvezze; »Rus« pozivlja vse društva, ki nasmeravajo pristopiti zvezzi, naj se zgloste pri njem.

Nekoliko o rusko-japonski vojni.

Vojna je pričela v noči od 8. na 9. februarja 1904. ter je trajala 560 dni. Rusija je imela na dan približno 11 milijonov krov stroškov, Japonska skupno okoli 3500 milijonov krov. Rusija si je izposodila okoli 1800 milijonov, Japonska pa 1300 milijonov krov. Rusija je izgubila na morju 8 oklopna, 13 križarjev in nad 50 drugih ladij, Japonska je izgubila: 1 vojno ladijo, 2 križarja in 20 drugih manjših ladij. Glavne bitke so bile: ob reki Jalu dne 8. in 9. aprila 1904., pri L'aojangu dne 4. septembra, ob reki Šaho dne 25. januarja 1905. Port Artur je kapituliral dne 1. januarja 1905., b'ka pri Mukdenu se je bila dne 10. marca 1905. Na morju so bile bitke: pri Port Arturu dne 8. februarja 1904., dne 13. aprila 1904. in 11. avgusta 1904. ter 27. maja 1905. pri Tsušimi.

Drobne politične vesti.

Makedonija. Kskor javljajo iz Cagliarija, da turška vlada dobila vest, da se revolucionarna propaganda v Makedoniji na novo pripravlja in da v dosegu svojih ciljev uporablja teroristična sredstva.

Italijanska armada. V proračunu italijanskega vojnega ministerstva je glasom nekega poročila iz Rima za upravno leto 1906/07. število italijanske armade v mirnem času, ki je bilo leta 1905. znižano na 209.441 mož, na temelju zakona od 2. julija 1905. povisano na 336.212 mož.

Novo grško ministerstvo je sestavljeno nastopno: Theotokis predsednik, v vojni; Skuzas, vnasne stvari; Kalogeropoulos, notranje stvari; Boktopulos, pravosodje; Stefanopoulos, pouk; Trikupis, morsarje; Simopoulos, finance. Časopis po zdravljavi simpatično novo ministerstvo ter izraža nado, da isto zboljša grške finance ter da odstrani težke, ki so nastale v vnačni politiki; menijo tudi, da je Skuzas najspodbujnejši za to, da poravnava spor z Romunsko.

Novi srbski metropolit Inocencij. Glassom vesti iz Belegrade je novi srbski metropolit Inocencij minoli tečaj dostopel v Skoplje. Na kolodvoru je cerkvenega kneza priskovala neprigledna množica ljudstva, na čelu mu svečenstvo in srbsko prebivalstvo iz okolice.

Nov kandidat za džakovsko škofijo. Iz Zagreba poročajo, da se v krogih saborske večine dela nato, da saborski poslanec in opat Martinac postane naslednikom Strossmayerja na džakovski škofijski stolici.

Japonsko ministerstvo odstopilo. Londonski Daily Telegraph poroča iz Tokija: Napredna stranka se je združila z liberalno stranko v skupni napad na ministerstvo. Vseled tega je ministerstvo odstopilo. Predsednik ministerstva Katsura je označil markiza Sion, voditelja liberalcev, ki naj sestavi novo ministerstvo.

Glagolica v Ameriki. Chicagska »Hrvatska Zastava« je priobčila na čelu svoje zdsnje številke pod naslovom »Radostan glas« nastopno vest:

v Dalmacijo, ker ve, da mu mesta ne odparejo v duši, ako se tudi začasno poklonijo. Tvrdu. Za Šmanom stoji vrhu tega Češka in Nemčija. Turk pride tudi do nas. Sami se ga ne ubranimo, tudi Tvrdu ne. In kdo je zastavil glavo, da se bo bosanski kralj boril za vas? Ali ni pokojni srbski cesar Lazar postl Ivanica Horvata na celi? Plemstvo du stori na vsa stran po vsej Slavoniji? Ali nisi še dovolj star, Pažešnik moj? Ali nisi višel, kako se tem južnim spreminja zvestoba, kakor vetrinjača na vetrinu? A Lecković, še le, ha ha?!! To ti ni vetrinjača, to ti je železen pevec na strehi. Prijor Ivan! pride spomlad, krv bo, ali srča, odrešenja ne bo. Na krivem potu ste veli, kakor je Bog v nebesih. Prevroča ljubav vaša za domovino meče ognjene strelice preko cilja. Jaz ne morem biti z vami, jaz morem le jokati in želovati ker toliko vrla hrvatske krvji troši za nič.

(Prile ge.)

Javljajo nam brzojavno iz St. Louisa, da je nadškoč onega mesta, Jos. I. Glennon dovolil hrvatskemu župniku, rev. Oskaru Šusterju, da zamore v hrvatski cerkvi sv. Janeza složiti mašo v glagolici. To dovoljenje je zelo vzradostilo Hrvate v St. Louisu, gotovo razveseli tudi vse ostale Hrvate v tej deželi ter jih vspodbudi, da bo lo tudi po drugih svojih kolonijah, kjer imajo svoje župnije, skušali uvesti glagolico.

Domača vesti.

Radi božičnih praznikov ne izide »Edinost« v ponedeljek in v tork. V sredo izide pa ob navadni uri. Jutrsne izdanje priredimo v počevani obliki.

Odlikovanje. Tukajšnji edini slovenski tovarnar mila g. Josip Jaklič posestnik tvrdke »Franjo Mainardi« je bil odlikovan na prvi vzorčni razstavi v Palermu (Italija) z diplomom in zlatom kolajno.

Težke obtožbe na račun tržaških mestnih gasilcev. Valovi razburjenja, ki jih je izpel nastop mestne gasilne institucije na zadnjem velikem požaru, se še niso polegli. Tudi razprave po časopisih, po ne trpe graje, še nadaljujejo.

Izhodi pripoveduje »Indipendent« o dveh dogodkih, ki — ako so resnični — kažejo vso rečeno institucijo v jako žlosti in luči.

O poludne, ko je požar najbolj vihar, so žene nekaterih gasilcev prinesle istim kosilo na pogorišče. Ima res so nekateri gasilci zapustili delo, gašenje, in se v božjem miru in s primernim appetitom — spravili nad jed. Nekdo jih je zalobil pri tem in jih primerno in zasluženo pokaral.

Drugo dejstvo, o katerem pripoveduje »Indipendent«, pa je veliko huje in težje, rekli bi, vnebovpjode. V drugem nadstropju, v enem stanovanju, ki so bila najbolj poškodovana, je bivala neka osoba, ki je zastopnik trgovin z vinom. Tu nameščeni gasilci so našli več butslik vina, razbili istim vretovem in veselo pili. Jeden gasilec da je bil celo popolnoma pijan.

Če je to res, potem je to dogodek, ki krči do neba. To ne bi bila več ne nemarost in ne labkomišljeno, ampak to bi bila nečuvana brezvestnost. In oblasti, ki vodi preiskavo, je dolžnost, da se posebno bavi s tem dogodkom, o katerem pripoveduje »Indipendent«.

Vsekako pa je znamenito, da priznavajo sedaj prijetljivi mestnih gospodarjev, da je mnogo gejlega v mestnih ustavovih.

Na Dolenjskem se še vedno trese. Papejo nam: Včeraj dne 20. t. m. so se tekonom dneva zopet pojavili intenzivni prednaki potresa. In res je bilo med 2. in 3. uro čuti več manjših labnejih podzemeljskih bobenj, ki jih je bilo občutiti le sporadično. Smer jugovzhod severovzhod.

•Brat Martin v Novem mestu. Iz Novega mesta smo prejeli:

Če se ne motim, je bil to pot naš Brat Martin prvič v Novem mestu. No, pa je bil brat Martin prav tak zadovoljen z Novim mestom, kakor Novo mesto z bratom Martincem. Narodna Čitalnica je bila veliko premajhna, toliko odličnih gostov je bil privabil od blizu pa tudi od vseh krajev Dolenjske.

Vse kar je sedelo in stale, sledilo je velikim zanimanjem vsej tej ljudski igri in sosebno še nje glavnemu junaku — bratu Martinu. Od trenetka, ko je bil v prvem dejanju vstopil v bogato mlinarjevo hišo Boštjana Kremena in je tam našel razburkan morje mlađe zakonske sreče Kremena in njegove ženske Cilike, ki so mu jo njeni mestni sorodniki omehkužili in privedli na polsko pot, pa do zdaj je vseeno-ganljive scene, ko jo je po svetjem geslu: »Mundus vult decipi, ergo...« po mnogih ovinkih s potov zmož dovedel na sej v ljubezni srečni raj, pokazal je g. Šenar, da je bil težki vlogi svojega brata Martina popolnoma mojster. Posebno je impoziral njegov globoki bariton v svoji beraški pesmi, zaključujejo:

Vas prosim, vas prosim
za reweža Vas prosim!

No, prosil ni zastonj, njegova pušča bi bila premajhna, da bi služila namenom blagajne. Dajačko podporo društvo in dijaška kuhinja, katerima v korist nas je brat Martinček, sta mu lahko hvaležna, kajti če smo prav poučeni, blizu 300 krovčic istega dobička je izredil jima ljudomili stari »brat Martine«.

Z bratom Martinom je prišlo kajpada tudi veliko število njegovih sopotnikov, ki so vsak po odmerjenih mu opravkih vsestransko častno rečeli svojo usnoga. Občinstvo je bilo pri mnogih sečnah kar očarano in mnogi, ki je videl to igro na odris z igralci po poklicu, je moral priznati, da naši novomeški diletanti ne sestajajo za svojimi originali.

Kakor rečeno, g. Šenar je kakor berški meni svojo vlogo nepričakovano častno rečil, in edino, kar si dovoljujemo mu svetovali, bi bilo, da vporabi v nekaterih resnejih sečnah, nekoliko več častitljive rasnobe, in spriznai naj se nekoliko ožje z drugo kitico uvede pesmi. Potem pa svoje čepice naj v prihodejo ne porabi v širokem rokavu meniške kute. Raje naj si z njo pokrije plešasto glavo, izlasti, kadar ne nastopa v resnejih sečnah. — To v blagohotno uvaževanje. Gleda g. Gregorčak kakor Kremenov smo še danes v zadregi in ne vemo, ali si je Kremenov duh nalašč izbral svoj original v osebi g. Gregorčaka, ali je bilo le narobe; g. Gregorček se je zato vlogo z dušo in telom spremljal v Boštjana Kremena. Toliko je gotovo, da je ta, ki je bil pred nami res originalen — original, in da mu s tem priznanjem izkarmo svoje najpohvalnejše — priznanje. — Isto tako bi tudi moral priznati glede Cilke, njegove žene, ko bi nam gospica Regina Preatorini ne bila na našem odru že tolikanj pomena tudi iz drugih vlog kakor izborna osvojevateljica vseke jej dosedaj povrjenje vloge. Njenemu zadnjemu izbornemu vsepuh pridenimo torej le zopet nov venec, spleten z dehtčkim cvetjem in lovorjem zasluženega prizanja. — Joj in ta krčmarica iz gozdnega mlina! To ti je stara klepetulja! Ker jo je brat Martin poleg vse svoje coprije pri zdravljenju vjenčane »Iske«, ki nema mleka, pa ga nema, tako opeharil, in jo na vse zadnje le ta potsploh rezarski pomnik Pepa (g. Fran Kenda) vspričo vprščo svoje že zdavno priznane originalnosti spravil ob največji emok, ni dobro predpolgo ostati pri njej. — Gospa profes. Reisner je res nadve originalno in tehnično dovršeno izvela vlogo Spele, kakor klepetave stare krčmarice iz gozdnega mlina. Naj je sporočimo splošno sodbo občinstva, ki trdi, da mojstrov je sicer veliko, ali malo mojstrov je veličib, najmanje pa tacih originalov, kakor je bila g. spa Reisner jeva v svoji Špelini vlogi.

(Zvršek pride.)

Izlet na Kontovel. Vest, da priredi Slovensko pevko društvo izlet na Kontovel je razveselila vrlo narodnjake zgorje okolice in nadejamo se, da bo sprejem od strani večenov prisoten, saj ne more biti drugača, kadar brat prihaja k bratu, Kadarkoli se praznuje v našem mestu, naj si bo nedelja ali preznik, so gostilne okolice vedno prenapolnjene labonskih krčmarjev, ki vam proizvajajo vse za svoje slovenske sodelane več ali manj žaljive pesmi in naš okoličan še zman med obiskovalci zavednega Slovencev iz mesta. V ponedeljek pa, na prvem tožbenem prazniku izleti korporativno naše najstarejše pevko društvo na Kontovel in slovenska pesem se bo mogočno razlegala ob bregovih sinjega morja. S tem svojim izletom hočajo mestni pevci pokazati okoličnom, da niso osamljeni v borbi proti narodnemu sovražniku, ampak da je tudi v mestu lepo število narodnih delavcev in da dosežemo samo z neumornim delovanjem na kulturnem polju, da se narod dvigne na višino sosednjih plemen. Da bo pa zabava na Kontovelu tem živahnejša priporočamo mestnemu, da se pridružijo našim pevcom in prostora bo za vseh, ker dvorana pevškega društva »Danica« je dovolj prostorna.

Iz Lokev nam pišejo: Na zadojem občinem zboru bralnega in pevškega društva »Tabor« v Lokvi so bili enoglasno izvoljeni v odbor:

Predsednikom S. Praprotnik, podpredsednikom gos. M. Muha, blagajnikom F. Gorancem, tajnikom g. Iv. Frankovič, knjižničarko gos. M. Lantieri. Odbornika pa gos. Jos. Stopar in Iv. Mljač.

Letečni predpost se bo vršila veselica s plesom. Natančneje priobči pravočasno odbor.

Umrl je v Novem mestu profesor dr. Gašpar Pammer.

Krvav poboj med elgani. Te dni smo bili priobčili vest o krvavem poboju med dvema elganskima plemenoma blizu Buj. Osiram na ta poboj nam poročajo sedaj:

Poboj je nastal med elganskima ple-

(Levaković) je bilo enajst. Vsi so bili aretrirani in med temi tudi oni, ki je rabil sekiro.

Umriljivost v Trstu. Od nedelje 10. do sobote 16. t. m. je umrlo 42 moških in 41 ženskih, skupaj 83 oseb, napram 137 v istem tednu prejlega leta. Od teh je bilo 17 otrok, ki niso bili še stari eno leto. Poprečna umriljivost v tem tednu je znašala 221 pro mille.

Brezžični brzojav Reka-Cres-Ankona. Budimpeštaški list »Független Magyar Ország« poroča, da so dela za brezžični brzojav Reka-Cres-Ankona že tako napredovala, da bo možno v nekaj dneh pričeti z brzojavljencem med Ankono in Cresom.

Velika tatvina. — Tekom predstavje noči so nezvani tatovi ulomili v prodajalnico sadja g. Karola Rasetta v ulici della Cassa di Risparmio. V tej prodajalnici pa niso našli nič kaj tacega, da bi jim bilo ugajalo. No, da ne odidejo praznih rok, so vzeli iz nekega zaboja, ki ga je bil tam shranil neki krošnjar, 1000 razglednic. Ker jim je pa to bilo premalo, so predriči steno z opeke in skozi isto šli v trgovino s papirjem in toba karno gospoda Štefana Začevića, katera se namreč nahaja prav tik prodajalnice sadja, in sicer v hiši na vogala ulice della Cassa di Risparmio in Nuova.

Tu so se pa že bolje poslužili. Denarja sicer niti tu niso dobili mnogo: bilo je samo 14 krov drobiša. Odškodovali so se pa s smodkami, smodčiami in koleki. Pobrali so vse koleke v vrednosti od ene stotinke do ene krone, one višje vrednosti so pa pustili. Vzeli so tudi mnogo znakov in drugih poštih vrednostij.

G. Začević je preračunal, da so mu takov odnosni za 12.000 krov blaga. Sicer je pa g. Začević zavarovan proti tatvini z ultimom, in tako ne trpi nikake škode.

Pred sodiščem. Včeraj opoldne je sodišče izreklo razsodbo v kazenski razpravi proti babici Heleni Luzzatto-Treves in dekoraterju Emiliiju Magliarettu. Bila sta tožena, da sta umetnimi načinom provračeli, da je 21 letna Marija Manzuffa splavila, vsled katere operacije je Manzuffa kak teden pozneje umrla. Magliarett je bil zaroven s pokojno Manzuffo. Ko mu je pa Manzuffa povedala, da je noseča, jo je poslal k babici Luzzatto-Treves, ki jeje je provzročila splav.

Razprava je trajala cele štiri dni. Babica Helena Luzzatto-Treves je bila obsojena na leto težke ječe, a Magliarett na 3 meseca težke ječe.

Društvene vesti in zabave.

Persko društvo »Kolo« v Trstu. — Podpisano naznanja gg. pevcev in pevčk, da bo jutri, dne 24. t. m. ob 2. uri popolu dne pevska vaja za mešan zbor v prostorih »Trgovsko izobraževalnega društva«, ulica S. Francisce.

Pedružnica družbe sv. Cirila in Metodija na Greci priredi kakor že javljeno v nedeljo dne 24. t. m. božičico za otroški vrtec v Rojanu. O tej priliki se bo obdarovali tudi otroci. Božičica se bo vršila v »Konsumnem društvu«. Začetek ob 4. uri popoldne.

Zenska podružnica družbe sv. Cirila in Metodija v Trstu vabi na božičico, ki bo v nedeljo dne 24. decembra 1905. v dvorani »Narodnega doma« v Trstu. Sedelovali bodo otroci iz vrtev sv. Ivana, Rocola, Rojana in Škednja.

Med vsporedom bo igralo iz prijaznosti na gosi in glasovir osebe znane obitelji Dežman, to je gospa, dve hčerki in sin.

Začetek ob 4. uri popoldne. — Božično drevo bo razsvetljeno električno. — Darovi se bodo hvaležno vsprijemali.

Cene: Vstopnina 40 stot., sedeži po 30 stot., loži po 2 kroni, otroci so vstopnine prosti.

Na obilno udeležbo vabi odbor.

